

MINDSZENTI LAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K

Megjelen
minden vasárnap

Szent István napján.

(V.) Hagyományos kegyelettel és igaz magyar szívvvel ünnepli Magyarország első királyának, Szent Istvánnak névnapját.

Az ünnep országos és vállalásfelekezeti nélkül való. Nemcsak a katolikus hívek szentjének szól hódolatunk és imánk, hanem a nemzetalapozó nemzeti nagy királynak.

És minél messzebb van a történeti idők távlata, az az idő, midőn Koppány vezér viszályos pártot ütött az ősvallás érdekében, annál szorongóbb érzéssel jut eszünkbe a költő szava: „Isten csodája, hogy még él hazánk“.

A turáni síkról szakadtunk Európa nyugati kulturájába és valóban nagy államférfiura volt sürgős szükség, aki átlátta, hogy maroknyi nemzete, bármily tündöklő katonai erényekkel is csak úgy tarthatja fenn magát, ha meggyéjén az európai kulturáramlásnak, beleolvad és felveszi e kulturának legpregnansabb formáját, a keresztény vallást.

Istvánnak államférfiúi nagy talentuma nemcsak ennek átlátásában mutatkozik, hanem abban is, ahogy országa területét a közigazgatás és igazságszolgáltatás céljaira elrendezte.

Ezer esztendő viharát átélte a vármegyei rendszer, ezer esztendő óta él alkotmányunk, melynek alapjait az első nagy király rakta el.

Nem lennének méltók nagy elődeinkre, ha nem a legtisztább ünnepi érzéssel ünnepelelnék a nagy király napját, mert hiszen abban egyeznie kell minden véleménynek, hogy nekünk őt a gondviselés adta.

Ezer esztendő alatt nemzetünk nagy viszontagságokat élt át, nagy katasztrófákat látott; volt idő, mikor nemzeti létünk szinte kockán forgott és hány-szor de hány-szor! sirattuk az elveszett Mohácsot, nemzeti szerencsétlenségünk száma annyi, hogy az ezekre irányzott történelmi tekintet, mondotta a költővel azt az előbbi idézetünket: Isten csodája, hogy még áll hazánk.

A történelem szinpadáról micsoda nagy, virtuos nemzetek tüntek le ez idő alatt! És nekünk is hány-szor fentek már

azt a kést, melylyel nemzeti életünket elvágják!

Kellett lenni Szent István állampolitikájában olyan őserőnek, melyen mint a kősziklán megtört a viszály, az ármány, a balsors minden csapása, a négy folyó és a három halom gyönyörű földjéért való éhes birtokvágynak minden fegyveres kísérlete és vészes háboruja.

De ne felejtjük el, hogy nemzetiszerencsétlenségünk között mindenkor legnagyobb volt a belső viszály, mely nálunk nagyobb nemzetet is a végsemmisülésbe sodort és amely annyira nem szűnt meg soha, hogy teplotainknak ma is hivatalos éneke: Hol vagy István király, Téged magyar kíván.

A sorsáért aggódó nemzetnek sóvárgó jajdulása, imája és reménysége zendül meg e százados énekben. És ma épen olyan aktuális, mint századokkal előbb, jelezve a gyászos imát, amikor épen olyan aggódó nemzeti busongással fohászokodnak a nagy király felé.

— **Rendezett tanácsu városokból nagyközségek.** Sándor János belügyminiszter a minap tette át a minisztérium városfejlesztő ügyosztályához ama rendezett tanácsu városok kérvényeit, amelyek a városfejlesztő törvény életbeléptetése óta csak nehezen tudják vagy egyáltalában nem képesek a városi adminisztráció költségeit viselni. E városok a következők: Nagyrőce, Szilágysomlyó, Szakolca, Korpona, Mezőtúr, Jolsva, Karcag, Kisujszállás, Magyarakanizsa, Szekszárd, Hajduszobosztó, Turkeve, Leibitz és Vízakna. E városok adófizető polgárai azzal a kéréssel fordultak a belügyminiszterhez, engedje meg nekik, hogy nagyközségekkel fejlődhessenek vissza. A kérvények hangoztatják, hogy a városok fejlesztéséről szóló törvény életbeléptetése óta a városi tisztviselők fizetésrendezése egy-egy városra 30—40.000 korona tehertöbbletet jelent az előző ál-

apothoz képest. A városi jövedelmek nem emelkedtek, sőt számos helyen erős visszaesést mutatnak és ezért az államsegítség mellett sem képesek viselni a városi adminisztrációval járó költségeket. A belügyminiszter az ügyosztály véleménye után dönt a városok kérése dolgában.

A király születésnapja.

Szeretettel és megilletődéssel tekint föl ma minden magyar koronás királyára, ki a jó Isten kegyelméből népeinek szerencséjére ritka erőben és frissességben megérte a 83-ik születésnapját. Ez a kor már régen is a patriárkák kora volt. Még arra a közrendi emberre is kiváló kedvezése a sorsnak, aki az életnek nagyobb küzdelme nélkül jutott az aggastyán évekhez. Hát a király kít országa népeinek jajját-bajját nehéz éjjeleken át virasztotta, akit az Isten apai szívében is sűrűn és keservesen látogatott, ki mellől hitvese oly kegyetlen végzettel ment az örökkévalóság hazájába.... Királyunkat a hosszú, fél századot meghaladó uralkodása során sűrű csapások érték; de meg nem törték. Abban is példát ad, hogy Istenben vetett hittel hogyan kell a sors csapásait férfias lélekkel elviselni. Milliók imája száll ég felé a király életeért, s egészségeért. A költővel kívánjuk a királynak:

Lelje népe boldogságán örömét,
Hír, szerencse koszorúzza szent fejét!

Tiszteljük egymást.

Nincs lény, mely jelét ne adná rokonságának, ha hozzá hasonló közeledik. „Egyik varju nem vájja ki a másik szemét“, „similis simili gaudet“, „omne animal diligit simili sibi“ közmondások ezt a természeti törvényt hirdetik. Csak az ember, a természet e nagy Rontó Pálja szakgatja szét a rokonszeret kötelékét.

Nem az apacsokra, Bogár és Vitális Imrékre gondolok. A

járókelők előtt az utat elálló egymásba fogódzó fiatalság szeméből szikrázik a gyűlölet, pislog az irigység, kifityeg a hetykeség, de egy szemérnyi szeretet, garas ára tisztelet vagy öröm sugara ki nem csillan a tisztességben megöszült öreg polgár, vagy közügyet hiven szolgáló tisztviselő közeledtére.

Ha itt-ott tanácsosabbnak látszik a kitérés, mint a sárba-taszítás, a járda keskenységének kényyszerítő hatása alatt történik az is, vagy ijedtségből, mint a véletlen kalaphoz kapás.

Megijeszti a mindegyre elmosódó s hirtelen felújuló emléke annak amire régen úgy tanították, hogy ősz fő, meg erényes és becsületes ember előtt le a kalappal!

A fogak közül a vasárnapi szivar mellett kiszűrődő morgásban csak erős fántáziával lehet üdvözlést sejteni. De talán vigasztalóbb pillanatnyi fényképfelvételre nyújt alkalmat az „intelligens“ emberek találkozása? Ritka esetben. Hisz egy goromba hajszállal foglaljon el valaki magasabb pozíciót azon a sokszor csak képzelt értelmiségi fokozaton, vagy társadalmi lajtorján már fontoskodva mérlegeli e magaslati különbözetet, s mázsás gondokkal küzködik míg eldönti, ki köszönjön előbb; ő-e, vagy az a másik?

E fagyos számíthatás miatt sokan még a „fogadj Isten“-be se tudnak mosolyt, kedvességet, nyájasságot vegyíteni, mert a keresetlen, szíves vidám köszöntésben a gyanakvó természet hizelgést és tolakodást, a souverain büszkeség megadót keres.

Úri gunyából a lenézés, suba alól gyűlölet rí ki, s még legjobb esetben olyanok vagyunk egymás mellett, mint a jég-csap. Hidegek; hónunk alatt megfagyna a denaturált szesz. Mert gondolatainkban az előzékenység, lealacsonyodás, s a köszöntésben nem a hasonló-nak hasonlóval, embernek emberrel való találkozására feletti öröm nyer kifejezést, nem a similis simili gaudet elv érvényesül, hanem a gőg követel hódolatot. Ezért gyérül a köszöntés, ezért távolodunk egymás-

Sziléziai dió-koksz

a mindszenti vasútállomásnál kimérve és átadva métermázsánként

4 korona 80 fillér

Felaprózott tüzifa

kiváló jó minőségben, házhoz szállítva métermázsánként

2 korona 80 fillér

Nagy darabos porosz cséplőszén

métermázsánként

4 korona

Kardos vásártéri gőzmalma és fakereskedése, Mindszent.

tól, mint lanyha tél után a buzapalánták, melyeket féreg kezd ki. Hanem azért március idusain újra és újra hazudozunk testvériségről, egyenlőségről és szidjuk... Bécsset, amely város pedig — minden ellenszenvünk mellett legyünk igazságosak — világszerte sokkal hiresebb kedélyességéről, nyájasságáról, mondjukkalapoktatásáról, mint kamarillájáról, s császárvárosi mivoltáról.

Ismertem egy nyugalmazott altábornagyot, ki pihenése helyéül egy kis falut választott. Mindennap velünk együtt kuglizott, kaszinózott, a kis falu kis csapat intelligenciájával. Ezt a kegyelmes urat soha senki meg nem tudta előzni a köszöntésben. A legkisebb irnok sem. Hangos üdvözlésével már messze távolból lefőzött mindnyájunkat. Azért nem lett kisebb. Mindenki szerette, s őszintén tisztelte. Művelt városokban ez nem megy ritkaságszámba.

Hogy köszöntsük egymást? Független a temperamentumtól, a jó akarattól, s tisztelettől, melylyel mások iránt viseltetünk. Fő, hogy ne csak fősvénykedjünk jó indulatu érzelmeink kimutatásában. Még a szokásnak is lehet hódolni, hisz ez a legolcsóbb divat.

A régi római „salve“, „ave“ örömet is tiszteletet fejezett ki: „légy üdvöz“. „Vale“-„Valeto“-jával mint a magyar, jó egészséget kívánt.

A szegény sokat zaklatott zsidó nép a büszke rómaival szemben nagyobb jót is el tudott képzelni az egészségnél, azért köszöntése salem alejku — béke veled — volt.

A betlehemi angyal, sőt az Úr Krisztus is ezt a békét kívánta és hozta a jó akaratu embereknek. Az üldözött keresztényeknek ismertető jelszava lett: pax tecum, pax vobis — béke veled. — Haragos községekben aktuális volna, nem szóbeli, de ténybeli felujtása. Az első „servus“-t mondó diák egy araszttal magasabbnak érzi magát a Mont Blank-nál; jól áll neki, mert a servus ugyan szolgát, de nála latin tudományt jelent. S ezt ő még alig tudja.

Valószínűleg mi felnőttek sem gondolunk értelmére mikor magyarul a semmit mondó „alásszolgáját“ kiejtjük. A nemzetközi kiszthiand, a magyar kezét csókolom, legtöbbször utolért sánta kutya, nyomban megcáfolt hazugság.

A tavasz és hivalkodó „van szerencsém“ 100 ötvenszer azt jelenti: az ördög vitt volna el. Magyaros, bár kezd kimenni divatból „az adj Isten, fogadj Isten“, pedig sok jót „minden“ jót kívánunk vele. A „Jó na-

pot, jó estét“ — már fukarabb; 24 órára se terjed ki. Hogy tartósan használjon, ismételni kell napszakonként, mint az orvosságot.

Az univerzális Dicsértessék a J. Kr. Marconi szikratávírójához hasonlít. A földkerekség minden táján megcsendül, de csak hasonló rezgésű szívek fogják fel. A francia adieu azt jelenti Isten veled — az Úr veled. Barát barátjától, vőlegény arájától bucsuzik így, míg a szülő lelke mélyéből mondja távozó gyermekének: Isten áldjon, fiam!

Egyik többet fejez ki, mint a másik. Az egyik vonzóbb, a másik barátságosabb, a harmadik megtisztelőbb vagy fenésesebb, de valamennyit kedvessé teszi a kíséző mosoly, a kisugárzó jó akarat és öröm. Miért fojtjuk hát magunkba?

Sokan a tanítókra vetnek. Nem tanítják már úgy mint régen — mondják. Ezek csak tisztességtudást és — adást látnak a köszönésben, pedig abban más is van — ép azért egyoldalú és téves a megfejtés.

Az idei farsangon keveset táncoltak az emberek. Így hártározták el köri, egyleti és egyéb közgyűléseken. Nem tanítottak talán legutóbb jól a táncmesterek? Mennyire tévedne, aki így magyarázná ki a táncmulatságok elmaradását.

Valami nyomta a lelkeket. Ott is nyomja valami a lelkeket, ahol nem üdvözik, nem köszöntik egymást. Mi lehet az — most ne keressük — talán máskor, még szóba lehet hozni.

Most csak egyet. Népünk elég művelt, iskolázott; kis csapat intelligenciánk színvonalát megirigyelhetné sok nagyobb város. Ismerjük el, hogy hasonló vagyunk, s mikor találkozunk, mi emberek, a teremtés koronája is hagyjuk szíves üdvözlés által érvényesülni az elvet: similis simili gaudet.

Kis dolog, de forrásában s hatásában nagy. Jó szívből fakad, s egymáshoz közelebb hoz bennünket.

A hol viszonzásra nem találunk, vigasztaljon a jó Garay:

Ha pávalépéssel megy el
Előtted a góg és negéd,
S lenéz mert nemzetsége tán
Tegnappal régibb, mint Tiéd.

Ha súlyodat, értékedet
Jószágod vagy tárcád szerint
Súlyozza ez vagy az, s ezért
Reád kicsinylőleg tekint:

Vigasztalódj s gondold meg
Beh' könnyű szer lehet
Kinek hogy súlya legyen
Csak ére ad értéket.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL.

Horváth Antal grafikai műintézete, Mindszent.
Telefonszám: 9.

A régi olcsó élet.

Ha manap két ember beszélni kezd, öt perc múlva kétségtelenül rátért a drágaságra, visszakívánva a régi időt, amikor sokkal olcsóbb volt minden.

Alább közlünk néhány kivonatot egy régi hivatalos írásból, melynek címe a következő: 1813-dik esztendei böjt más hava 29-dik és következő napjaiban Szegvár helyiségében tartott tekintetes nemes Csongrád vármegyének közgyűlése alkalmosságával a céhbéli mesteremberek Kéziműveik és munkáik ára szegődött cselédek, szolgák és napszamosok bére.

A vendég fogadósokra nézve reguláris árszabály:

Egy portió -leves bármely féle légyen is 2 kr.

Tehénhus a hozzá valóval együtt 4 kr.

Egy portió bár mily néven nevezendő főzelék 5 kr. detto be tsinált ide ért vén a böti eleséget is 8 kr. detto téztás étel 8 kr. rostélyos petsenye, a vagy vese petsenye 4 kr. detto sertéshus 8 kr.

Egy fertál csibe petsenye 8 kr.

Egy fertál liba vagy kácsa petsenye 8 kr.

Egy portio pujska vagy borju hus petsenye 12 kr.

Egy portio sült halnak bármely nem 12 kr.

Megiagyjés: Bármely petsenyéhez a fentebb kitett taksák mellett salátát is kötelesek adni a kortszamosok.

Ha pedig egy társaságban többen esznek, ezen esetben 3 tál ételért fog fizetni minden személy 10 krt.

Azon esetre, ha a 3 tál ételen kívül petsenye is adatik, 16 krt.

Hat tál ételért, ide nem értvén a bort és a kenyeret 30 krt.

..... De jó lenne az ilyen olcsó helyre ma traktába menni.

— **A sorba és szórva műtrágyázással** elérhető eredmények kipuhatólására az orsz. m. kir. növénytermelési kísérleti állomás az ország különböző vidékein nagy jelentőségű kísérleteket végzett. 1910/11-ben az időjárás aránylag kedvezőtlen volt e kísérletezésre, de azért kilenc kísérlet átlagában 100 kg. szuperfoszfát szórva 58 kg. sorbavetve pedig 115 kg. árpa és zabterméstöbbletet eredményezett. Az őszi gabonával takarmány és cukorréppával végzett kísérletek eredménye felette változó volt, de a sorca trágyázás itt is eredményesebbnek mutatkozott, 1911/12-ben a tavaszi gabona és répa műtrágyázásával igen szép eredményeket értek el, de azok száma csekély volt átlagok megállapítására, csak például említjük fel, hogy 150 kg szuperfoszfát után szórva 280 kg 75 kg szuperfoszfát után sorba pedig 400 kg árpaterméstöbblet származott. Az őszi gabonából azonban a rozs és buzatermési kísérlet átlagában a 100 kg szuperfoszfát után származó terméstöbblet szórótrágyázás mellett rozból 91 kg buzából pedig 160 kg volt, míg a sorbaterágyá-

zásnál a rozból 238 kg, a buzából pedig 415 kg a mely utóbbiak igen szép eredmények. E kísérletek alkalmával tehát a sorbaterágyázás eredményei nagy átlagban sokkal kedvezőbbek voltak mint a szórótrágyázásé. E kísérletekkel persze még korántsincs eldöntve az a kérdés, hogy a két trágyázási mód közül melyik a jövedelmezőbb, mert hiszen a több szuperfoszfátot felhasználó szórva trágyázásnál még a második évi utóhatás is jelentékeny lehet. Bizonyítják azonban azt, hogy 100 kg szuperfoszfáttal sokkal nagyobb eredmények érhetőek el, az eddig átlagosan számított szemtermés többletnél és ez is hatalmas érv a szuperfoszfát használatának rendkívüli jövedelmezősége mellett.

HIREK

— **Személyi hír.** Dr. Cicatricis Lajos főispán Tary István tiszántuli járási főszolgabíró tartós szabadságolása folytán a tiszántuli járási főszolgabírói állásra helyettesként dr. Dósa István várm. aljegyző tb. főszolgabíró nevezte ki. A hivatal átadása tegnap történt meg.

— **Beiratások az iskolákba.** A jövő 1913—1914. tanévi beiratások úgy a bel- mint a külterületi mindennapi és ismétlő iskolákban szeptember hó 1. és 2-án fognak eszközöltetni. A „Veni Sankte“ szeptember hó 15-én lesz s a rendes tanítások szeptember hó 16-án veszik kezdetüket. Azon tanulók szülői, akik tanköteles gyermeiket bármely okból tanévközben az iskolába járás kötelezettsége alul felmentetni, avagy ismétlő-iskolába átutaltatni kívánják, kérésüket és annak indokait a beiratás alkalmával tartoznak előterjeszteni, mert tanév közben ily kérelemnek a gondnokság csak rendkívüli s különösen méltánylást érdemlő esetekben fog helyt adni. E hírrel kapcsolatban említjük meg, hogy az iparostanoncok beiratása szeptember hó 15-én fognak eszközöltetni, a tanítás pedig szept. 18-án veszi kezdetét.

— **Főlemelt városi nyugdíjak.** Szegeden a városi alkalmazottak anyagi helyzetének javítására főlemelték a nyugdíjilletményeket. Az özvegyek nyugdíja, még azoké is, akik az ellátást élvezik, évi 20 százalékkal emelkedik. A városi alkalmazottak nyugdíja teljesen az állami skála szerint állapítatik meg. A nyugdíjba beszámítják a lakbért is. A polgármesternek joga lesz bármikor, minden indokolás nélkül nyugdíjba vonulni. Az új szabályrendelet január 1-től számítható hatálylyal lép életbe.

— **Gazdátlan vicinális ut.** Szentés—Csongrád és Magyartésnek van egy vicinális községi útja, melynek fentartásáról egyik község sem akar gondoskodni. Az alispán elrendelte a helyszíni szemle megtartását, melynek napjánál f. évi augusztus 30-ik napját tűzte ki s arra az érdekelt községeket meghívta. A helyszíni szemle után fog határozni, hogy mely községeket és milyen arányban terhel a fentartási költség.

— **Vizözön Szegeden.** Szegeden, Magyarország egyik legnagyobb városában, amely az évekkel ezelőtt történt nagy árvíz katasztrófa után emelkedett föl mai szépségében, tegnap vészharangot kongattak újból. Irtózatossá felhőszakadás vonult el a város fölött, özönlött a víz és veszedelmes magasságban lepte el sebesen rohanó áradatával az utcákat. Üzletekbe, kávéházakba behatolt a víz és rémüldözve gondoltak a múltban történt nagy árvíz katasztrófára, amely akkor az egész várost elpusztította. Az új vizözön rengeteg károkat okozott. A külvárosban több család hajléktalan lett.

— **Alapszabályok betérjesztése.** A „Mindszenti Iparos és Kereskedő Ifjak Egyesülete” szabályszerűen megalakulván megszerkesztette alapszabályait. Az egyesület elnöksége a minap terjesztette be három példányban az alapszabályokat az alispánhoz a belügyminiszterhez leendő felterjesztés és bemutatási záradékkal leendő elhatározás végett.

— **Felülfizetések.** A „Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíjegylete”-nek szegvári (466. sz.) fiókpénztárának folyó hó 10-én tartott táncmulatság alkalmával felülfizettek a következők: Sáfrány Gyula 2 K 40 f, Majzik József 2 K, Gila Antal postás 2 K, Sándor Sámuel 1 K, Erdei Ferenc 1 K, Csányi Ferenc 1 K, Farkas György 1 K, Dr. Bárdos Jenő 1 K, Hatvani Endre 1 K, Angyán Béla 1 K, Manheim Jenő 1 K, Farkas János 1 K, Mérai Lajos 1 K, Szolga József 50 f, Bihari József 60 f, Pinkovich Antal 50 f, Biró Dániel 50 f, Mezei Mihály 50 f, Pozsgai István 50 f, Tóth István 30 f, Puskás Sándor 20 f.

— **Arany és ezüst egy patakban.** Az aradmegyei Konop község mellett két kis patak folyik, a melyről mindenki már évekkel ezelőtt tudta, hogy sok aranyat és ezüstöt tartalmaz. Eddig hiába költöttek nagy összegeket az arany kutatására, nem sikerült megtalálni. Néhány héttel ezelőtt kiment Konop községbe Rutkay Béla, az aradmegyei Pécska község kincstári uradalmának segédtisztje, aki négy hetet töltött ott és kutatást végzett a két patakban abból indulva ki, hogy most a nagy áradás következtében a két patak a mélye is felszínre kerül. Valóban talált is iszapot és köveket, a melyekről a zalatnai állami vegyelemező hivatal megállapította, hogy egy tonnában nyolcvan gram arany és százhusz-százharminc gram ezüst van. Rutkay nemsokára többedmagával ismét kiment kutatni és az újabb kutatás anyagát is elküldötte a zalatnai hivatalhoz, a mely most ismét megállapította, hogy egy tonnában körülbelül hatvan hetven gram arany és hetven gram ezüst van.

— **A marhalevél úrlapok kiadása.** A földművelésügyi miniszter elrendelte, hogy a községek és városok marhalevél úrlapok megrendelése alkalmával a jövő évi

január hó 1-től kezdve az eddig használatos ellennyugta beszolgáltatásán kívül kötelesek lesznek a kiszolgáltatni kért marhalevél úrlapokat nemenként és darabszám szerint a miniszter által kiadott mintához képest elkészített megrendelési könyvbe is bejegyezni. A marhalevél úrlapok törvényhatósági számaikat jegyzik be és igazolják az úrlapok kiadását. A miniszter e rendelete is bizonyítja, mily szigorú ellenőrzést fejt ki a hatóság a passzusok tárgyában.

— **Bánatában felakasztotta magát.** Orosházáról Sárközi Mihály községi esküdt feleségével és két fiával állandóan civakodott, verekedett, mert azok iszákos természetűek miatt korhíltak. Végül is az asszony gyermekeivel máshova ment lakni. A férj éjszaka részegen hazajött, üresen találta a lakást. Nagyon elbusult, levelet írt az előjáróságnak, hogy feleségét és gyermekeit kitagadja. Azután kötelet keresett elő és az üres házban felakasztotta magát Holttestét reggel a szomszédok vették észre.

— **Nyolcvanöt kegyelem.** Az uralkodó augusztus tizenhétedikén ünneplő születése napját és mint minden esztendőben, így most is több elítéltnék kegyelmezett meg. A királyi kegyelem ez alkalommal nyolcvanöt elítéltnék nyitotta föl a börtön ajtaját. Az igazságügyminiszteriumok már meg is kapták a megkegyelmezettek névsorát.

— **A belügyminiszter a vadházasságok ellen.** A belügyminisztérium a statisztikai hivatal jelentése alapján megállapította, hogy a vadházasságok legnagyobb része a kis koruak közül kerülnek ki. Ezért a belügyminisztérium rendeletet intézett az árvaszékekhez, amelyben felhívja őket, hogy a szülők és gyámok útján hassanak oda, hogy kiskorúak „összeállítását” megakadályozzák. Felhatalmazta az árvaszéket, hogy szükség esetén úgy a szülőket, mint gyámokat büntetéssel sújthassák, szükség esetén a szülőktől a szülői jogok gyakorlását elvonhassák.

— **Új rendelet a sertésvész ellen.** A sertésvész (sertéskulca) ellen követendő védekezés tárgyában terjedelmes rendeletet adott ki a földművelésügyi miniszter s felhívta a törvényhatóságokat, a városokat és községeket, hogy ezen rendeletet a legszélesebb körben tegyék közzé. Az óvintézkedésekkel azonban, melyek alig tartalmaznak valamit újat, a sertésvész könnyebb lebonnyolítására való intézkedések domborodnak ki. Az új rendeletben a sertésvész elleni védekezés körül szerzett tapasztalatok, a gyakorlati élet és az állatorvosi tudomány mostani álláspontja egyaránt figyelembe lett véve s a régi rendelet egyes intézkedései ellen felmerült panaszok is kellően mérlegelve lettek s az új rendelet alapján Ausztriával való sertésforgalom akadályai és a lehető legki-

sebb mértékre redukáltattak. Az új rendelet elé, úgy a termelő mint a fogyasztó közönség és a közvetítő kereskedelem is bizalommal tekint, mert megszünteti azon vekszaturákat, melyeket a régi rendelet irt elő.

— **Népünnepély.** A mindszenti egyesületek és körök által Szent István napján rendezendő népünnepély iránt a közönség körében mind nagyobb az érdeklődés. E héten lettek kibocsátva a meghívók, falragasz alakjában. Az ünnepély programja 21 számból áll, s mint a meghívó mondja, mind ez a teher megérdemelt. A legolcsóbb pénzért tekinthető meg. A népünnepélyen a 10 éven aluli gyermekek 20 fillért, a felnőttek pedig 50 fillért fizetnek. Az ünnepély közben sétahangverseny lesz és léghajók eresztése. Este a népünnepélyt két óriási sátorban nyilvános táncmulatság követi. Közben tűzijáték is lesz. Mivel az időjárás jobbra fordult, remélni lehet, hogy Szent István napján gyönyörű, napsugaras idő fog kedvezni a nagyszabású népünnepélynek.

— **A takarékos ember.** Felutazott Pestre egy mindszenti házaspár s itt többek között le akarták magukat fényképeztetni. Mielőtt a gép elé álltak volna, az óvatos vidéki atyafi megkérdezi a fényképezést:

— Aztán mennyibe kerülnek az ilyen fényképek?

— Az első tucat tíz, a második nyolc, a harmadik négy korona.

— Akkor csináljon a harmadik tucattól három darabot.

— **A bolha minden baj oka.** Eredeti magyarázatát adja a folyton megisméltető keleti válságoknak a „Mercur de France” című párisi lap egyik legutóbbi számában Van Gennen cikkirő. Külpolitikai cikkének eszmemenete a következő: Törökország nyugtalan-sága okozza a bajokat — mondja az író — az ország azért nyugtalan, mert lakói idegesek, a lakók azért idegesek, mert nem tudnak aludni, mert egész Törökországban rengeteg sok a bolha. Miután hangoztatja az író, hogy a világot sem tréfálkozik és a legkomolyabban beszél, biztosítja a közvéleményt, hogy az egész keleti kérdés meg volna oldva, ha Törökország lakóinak a nagyhatalmak nyugalmas álmot biztosítanának. A cikk végén a francia író a következő szilárd végkövetkeztetésnek ad helyet: Keleten és Észak-Afrikában nem az izlám állja útját az európai civilizációnak, hanem a bolha.

— **A korcsmák vasárnapi nyilvántartása.** A földművelésügyi miniszter még 1901-ben leírt az OMGE-hez, amely leiratban a heti napszámok befizetésének szabályozása ügyében kérte az egyesület véleményét s egyúttal a leiratban a vasárnapi kocsmázás veszedelmére is felhívta a gazdák figyelmét. Az egyesület szakvéleményében többek között a vasárnapi korcsmázás megszorítása mellett is állást foglalt s azóta nem egy társadalmi egyesület és törvényhatóság sürgette a korcsmák vasárnapi és ünnepnapon nyitvatartásának korlátozását. Ugy látszik azonban,

hogy a belügyminiszter nem ilyen állásponton van, mert egy most nyilvánvalóságra jutott elvi határozatban kimondta, hogy törvényhatósági bizottsági határozattal a korcsmák vasárnapi nyilvántartása nem korlátozható. A határozat megalkotása szerint az ipari munka vasárnapi szüneteléséről szóló 1891. évi XIII. t.-c. 3. §-ában foglalt felhatalmazás alapján kiadott kereskedelemügyi miniszteri körrendelet szerint a szállodai, vendéglői, sör-, pálinka- és bormérő, kávéházi és kávémérői iparoknál, ide értve a házhoz szülő megrendeléseket is, vagy az ilyen üzletbe szokásos bármily étel vagy ital kiszolgáltatását. Az ipari munka egész napon vezethető, másrészt pedig az 1889. évi XXV. t.-cikk 37. §-a alapján az italmérésnél és italelárúsításnál követendő egészségügyi rendelet stb. tárgyában kiadott belügyminiszteri körrendelet szerint az isteni tiszteletalkalmával csak a templomok közelében levő korcsmák és pálinkamérések és azoknak is csak az isteni tisztelet tartama alatt való zárvatartása van elrendelve.

— **Bácskai lakodalom.** Még a Bácskában is a ritkaságok közé tartozik az olyan nagyszabású lakodalom, amilyen tegnap Bácskossutfalván ment végbe. Virág István topolyai kőfaragómester vezette oltárhoz a falu legszebb hajadonát, Tipold Józsefnek Ilona leányát. A lakodalomra háromszázhetven család volt hivatalos. A násznép megvendégelésére készítettek két ökröt, öt sertést, kétszáz kacsa és libát, egy láda tolyást, két métermázsas lisztet, egy hektó feketekávé, ezerkétszáz liter bort és ötszáz liter sör. A nagyszámú és jó gyomru vendégsereg természetesen a legkedélyesebb hangulatban töltötte a poharakat és az időt.

— **A mátkapár.** Egy fiatal ember sokáig udvarolt az ideáljának, aki mellesleg szólva csinos hozományt is képviselt. A fiatal ember mindent megragadott, hogy végtelen nagy szerelméről biztosítsa a kisasszonyt. Amikor csak egyedül maradtak, mindig apró szerelmi vallomásokkal rohanta meg.

A minap aztán megunt a leány a folytonos ömlengést.

— De kérem, — mondta, — hagyjon már föl a folytonos vallomással. Maga egészen türelhető fiú volna, ha nem beszélne mindig szerelemről.

A fiatal ur habozás nélkül felelt:

— Kisasszony legyen a feleségem, esküszöm, hogy soha nem hall tőlem azután egyetlen vallomást sem.

— **A szokás.** Egy híres neves ügyvéd, büntetőjogi kapacitás, meghalt. A lelke egyenesen az égbe szállt az Ur színe elé és az ur ítélkezett felette.

Az ügyvéd úgy látszik nem lehetett valami jámbor lélek, mert a mennyi törvényszék a 92. § alkalmazása mellett is háromszáz évi purgatóriumra ítélte. Az ítéletet kihirdették, de az ügyvéd még mindig várt. Nem akart távozni.

Végre megkérdezte tőle az Ur:

— Mit akarsz még?

Az ügyvéd rezignáltan felelt:

— Semmiségi panaszt jelentek be.

Dr. Láncki Simon
 ügyvédi irodáját
 Szentesen, III. ker., Petőfi-utca
 5. szám alatt megnyitotta.

